

Η Χαραυγή

Μάιος – Ιούνιος 2019

ΕΤΟΣ 85 ον Αριθμός έκδοσης 3

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgi 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Η Νίκη της Αναστάσεως 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Αποστέλλοντας τους Δώδεκα 18

Εχρίσθη ο Χριστός εν τη
Βηθανία 21

Ανεστήθη 23

Η αποστολή των Αποστόλων 26

The Dawn - Greek Edition

MAY / JUNE 2019

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Η Νίκη της Αναστάσεως

"Και εάν ανάστασις νεκρών δεν ήναι, ουδ' ο Χριστός ανέστη· και αν ο Χριστός δεν ανέστη, μάταιον άρα είναι το κήρυγμα ημών, ματαία δε και η πίστις σας."
Α' Προς Κορινθίους 15: 13,14

Μέσα στη γη υπάρχουν αναταραχές, προβλήματα και, τελικά, θάνατος. Αυτά που επιβεβαιώνουν τις προφητείες της Βίβλου σχετικά με την παρούσα εποχή, είναι το γεγονός πως επικρατεί χάος και αγωνία μεταξύ όλων των εθνών. Είμαστε, πράγματι, στη μέση της «περιόδου θλίψεως, οποία ποτέ δεν έγεινεν αφού υπήρξεν έθνος». (Δαν. 12: 1) Μόνο αυτοί που έχουν πλήρη εμπιστοσύνη στις υποσχέσεις του Θεού μπορούν να απολαύσουν την ειρήνη του μυαλού και της καρδιάς μέσα σε αυτή τη σύγχυση και αντίφαση στην ανθρώπινη εμπειρία.

Η ελπίδα μιας καλύτερης ημέρας για την ανθρωπότητα έγινε ασφαλής σχεδόν πριν από δύο χιλιάδες χρόνια όταν ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δύναμη του Ουράνιου Πατέρα του. Η πίστη μας διαπερνά τα σκοτεινά σύννεφα που αιωρούνται τόσο απειλητικά πάνω από την ανθρωπότητα και πέρα από αυτά μπορούμε να δούμε τις ζωτικές ευλογίες του άυριου του Θεού. Γνωρίζουμε ότι

εκείνοι που πεθαίνουν τώρα θα αναστηθούν από τους νεκρούς σε εκείνη την ένδοξη ημέρα. Γνωρίζουμε αυτό γιατί ο Θεός το υποσχέθηκε και επέδειξε την ικανότητά του να εκπληρώσει τις υποσχέσεις του με την ανάσταση του Ιησού Χριστού. Πραγματικά, μπορούμε να πούμε με τον Παύλο: "Τώρα ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, τους πρώτους καρπούς εκείνων που κοιμούνται." - Α΄ Κορ.15:20

Υπήρχε μεγάλη ελπίδα στους μαθητές του Ιησού, όταν ήταν μαζί τους στη σάρκα, διδάσκοντας και εκτελώντας θαύματα. Επίστευαν αυτό, εφόσον οι υποσχέσεις του Θεού σχετικά με τον Μεσσία επρόκειτο να εκπληρωθούν. Ήταν Εβραίοι, και ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας τους, για τον οποίον εδόθη υπόσχεσις δια σπουδαία πράγματα. Κατέδειχνε καθημερινά ότι η θεία εξουσία και η δύναμις λειτουργούσαν μέσω αυτού για την απόλυτη επίτευξη όλων των καλών σκοπών του Θεού σχετικά με τα παιδιά των ανθρώπων. Αυτός που θεραπεύει τους άρρωστους, καθαρίζει τους λεπρούς, εκβάλλει τους δαίμονες και ανασταίνει τους νεκρούς θα μπορούσε σίγουρα να ελευθερώσει το έθνος τους από το ρωμαϊκό ζυγό και να εδραιώσει τη μεγάλη υποσχεθείσα βασιλεία του Θεού στη γη.

ΜΑΤΑΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

Ξαφνικά και απροσδόκητα, ωστόσο, ο Μεσσίας αφαιρέθηκε από τους μαθητές του και σταυρώθηκε. Πόσο πρέπει να καταστράφηκαν οι ελπιδοφόρες ελπίδες και τα εμπνευσμένα όνειρά τους! Ο Δάσκαλος, ο Κύριος και ο Μεσσίας ήταν νεκρός. Τι αναμειγμένα συναισθήματα μπερδεύει, απογοήτευσης και θλίψης πρέπει να είχαν πλήξει τις καρδιές αυτών των ένθερμων

μαθητών κατά τις ημέρες του σκοταδιού μεταξύ της στιγμής που ο «πρίγκιπας της ζωής» σταυρώθηκε στο σταυρό και του πρωινού που ο άγγελος που στεκόταν φρουρός στον τάφο του ανήγγειλε, "Δεν είναι εδώ, έχει αναστηθεί." - Πράξεις 3:15. Ματ.28: 6

Γρήγορα, αυτά χαρμόσυνα νέα εξαπλώθηκαν από το έναν στο άλλον μαθητή. Υπήρξε μεγάλη χαρά και αναβίωση της ελπίδας από τους περισσότερους. Ο Θωμάς, ωστόσο, δεν ήταν με τους άλλους μαθητές όταν εμφανίστηκε ο Ιησούς, και ως εκ τούτου δεν πίστευε τις αναφορές τους. Τέλος, όμως, ήταν επίσης πεπεισμένος ότι η δύναμη του Θεού παρενέβη για να επαναφέρει τον Δάσκαλο σε αυτούς. (Κάτα Ιωάννη 20: 24-29) Αργότερα ο απόστολος Παύλος παραθέτει τα αποδεικτικά στοιχεία με τα οποία τεκμηριώθηκε το γεγονός της ανάστασης του Ιησού.

«5 και ότι εφάνη εις τον Κηφάν, έπειτα εις τους δώδεκα· 6 μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν· 7 έπειτα εφάνη εις τον Ιάκωβον, έπειτα εις πάντας τους αποστόλους· 8 τελευταίον δε πάντων εφάνη και εις εμέ ως εις έκτρωμα.» - Α' Κορ. 15: 5-8

Όπως υποδεικνύει ο Παύλος, υπήρχαν ακόμα πολλοί που ζούσαν την ημέρα του που γνώρισαν προσωπικά τον Ιησού ενώ ήταν στη σάρκα και που τον είδαν αφού είχε αναστηθεί από τους νεκρούς. Η μαρτυρία αυτών των πιστών μαρτύρων αρκούσε για να πείσει τους νέους πιστούς για το μεγάλο θαύμα που είχε κάνει ο Θεός ανασταίνοντας τον Δάσκαλο από τους νεκρούς. Προφανώς, όμως, υπήρχαν μερικοί στην Πρώτη Εκκλησία που αμφέβαλλαν ότι κάποιος θα

μπορούσε να αναστηθεί, γιατί ο Παύλος ρωτάει: «Πώς λένε κάποιοι από σας ότι δεν υπάρχει ανάσταση των νεκρών;» - Α' Κορ.15:12

Η εβραϊκή αίρεση των Σαδδουκαίων δεν πίστευε στην ανάσταση. (Μάτθ. 22:23) Ενδεχομένως, κάποιοι από αυτή την ομάδα μπήκαν ανάμεσα στους πρώτους χριστιανούς, δεχόμενοι εν μέρει τον Ιησού ως Μεσσία, αλλά δεν ήταν πρόθυμοι να πιστέψουν όλα όσα είχε διδάξει, ούτε όλα όσα προφήτεψαν γι 'αυτόν οι προφήτες. Για την καταπολέμηση αυτού, ο Παύλος εξηγεί ότι λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν υπάρχει ανάσταση καταστρέφεται έτσι ολόκληρο το θεμέλιο πάνω στο οποίο βασίζεται η χριστιανική πίστη και ελπίδα. Εάν ήταν αλήθεια, θα σήμαινε ότι ακόμη και ο ίδιος ο Ιησούς, ο ηγέτης και ο Μεσσίας, ήταν ακόμα νεκρός, όχι ζωντανός. Αυτό με τη σειρά του θα σήμαινε ότι όλοι όσοι μαρτύρησαν την ανάστασή Του θα ήταν ψευδείς μάρτυρες. - Α' Κορ.15: 13-16

Εάν ο Χριστός δεν έχει αναστήθηκε, ο Παύλος μας θυμίζει και πάλι, τότε εξυπηρετούμε έναν χαμένο σκοπό και τα βάσανα μας, ως οι μαθητές του, δεν έχει νόημα. Τα μέλη της Πρώτης Εκκλησίας διακινδύνευσαν τη ζωή τους για να είναι Χριστιανοί, αλλά "γιατί να βρισκόμαστε σε κίνδυνο κάθε ώρα", αν ο Ιησούς είναι ακόμα νεκρός και δεν υπάρχει ελπίδα ανάστασης σε κανέναν; Γιατί "βαπτίζόμαστε" για τον νεκρό κόσμο της ανθρωπότητας, αν εκείνοι, για των οποίων το μελλοντικό όφελος βάζουμε τη ζωή μας κάτω, είναι να παραμείνουν νεκροί για πάντα; - εδάφ.17-19, 29-32

Ο Παύλος επιμένει ότι αν δεν υπάρξει ανάσταση των νεκρών, τότε «οι κοιμηθέντες εν Χριστώ απωλέσθησαν». (εδ. 18). Αυτό θα σήμαινε ότι ο σκοπός

του Θεού δίδων τον Υιό του ίνα γίνει ο Λυτρωτής του ανθρώπου, απέτυχε παταγωδώς. Οι επαναλαμβανόμενες λέξεις του Ιησού δεν θα είχαν νόημα: "Ο Θεός αγάπησε τόσο τον κόσμο, ότι έδωσε τον μονογενή Υιό του, ώστε όποιος πιστεύει σ'αυτόν να μην απολεσθεί, αλλά να έχει ζωή αιώνια." (Κάτα Ιωαν. 3:16) Πόσο σαφώς το διέκρινε ο Παύλος και πόσο ξεκάθαρα θα πρέπει ο κάθε Χριστιανός να αναγνωρίσει ότι η ελπίδα τόσο της εκκλησίας όσο και του κόσμου εξαρτάται από την άσκηση της θείας εξουσίας στην ανάσταση των νεκρών. Η διαβεβαίωση της δυνατότητας του Θεού να κάνει αυτό είναι ότι ο ίδιος ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς.

ΔΕΝ ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΑΜΜΕΩΣ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ

Όταν ο Ιησούς αρπάχτηκε από τους μαθητές του και σταυρώθηκε, ήταν μπερδεμένοι και αποθαρρύνενοι επειδή δεν κατανόησαν το θεϊκό πρόγραμμα που εξελισσόταν μέσω της δυνάμεώς του. Πίστευαν ότι ο Ιησούς θα καθιερώσει ένα παγκόσμιο βασίλειο και ότι θα συμμετάσχουν μαζί του στη δόξα αυτού του βασιλείου. Δεν κατάλαβαν τότε ότι έπρεπε πρώτα να υποφέρει και να πεθάνει ως ο Λυτρωτής του ανθρώπου. Αυτό το έμαθαν αργότερα, και στη συνέχεια χάρηκαν στο σταυρό του Χριστού, και τι το χυμένο αίμα του σήμαινε για αυτούς, και τι θα σήμαινε αργότερα για όλη την ανθρωπότητα.

Λίγο μετά το θάνατο των αποστόλων, η εκκλησία ανέπτυξε σταδιακά την ιδέα ότι η μεσσιανική βασιλεία πρέπει να εδραιωθεί εδώ και τώρα, χωρίς να περιμένει την επιστροφή του Χριστού Ιησού ως τοθυ διορισμένου βασιλέως της γης. Αυτή η λανθασμένη

θεωρία απέτυχε να λάβει υπόψη μια πολύ σημαντική φάση του σχεδίου του Θεού, δηλαδή την κλήση, τον πόνο και το θάνατο των μελών του σώματος της χριστιανικής τάξης του Χριστού. Αυτό το έργο έπρεπε να ολοκληρωθεί πριν αρχίσει η λαμπρή βασιλεία του Μεσσία.

Το μεγαλύτερο μέρος της δήτην χριστιανικής εκκλησίας σκόνταψε στην ίδια αλήθεια σχετικά με τους μαθητές του Ιησού όπως και οι πρώτοι μαθητές σε σχέση με τον ίδιο τον Δάσκαλο. Οι δυο μαθητές στο δρόμο προς τον Εμμαούς δεν κατάλαβαν γιατί ήταν απαραίτητο γι 'αυτόν να υποφέρει και να πεθάνει. Ο Ιησούς τους εξήγησε ότι αυτό ήταν πρώτα απαραίτητο και τότε θα έμπαινε στη δόξα του ο Μεσσίας. (Λουκάς 24: 13-32) Με τα μάτια τους τώρα ανοιχτά, αντιλήφθηκαν αυτή τη σκέψη και χάρηκαν στις συνέπειές της. Έμαθαν αργότερα την πρόσθετη αλήθεια ότι τα βάσανα του Χριστού δεν ολοκληρώθηκαν στο Γολγοθά, αλλά θα περιλάμβαναν επίσης τα μέλη του «σώματός» του. (Α Κορ.12: 12,27) Επομένως η δόξα του βασιλείου του Μεσσία πρέπει να περιμένει ακόμα. Εντούτοις, αυτή η ζωτική αλήθεια, αποκόπηκε τελικά και οδήγησε στις προσπάθειες των ηγετών της εκκλησίας να καθιερώσουν την βασιλεία πρόωρα.

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΗΣΑΝ ΑΝΕΠΙΤΥΧΕΙΣ

Οι προσπάθειες της βασιλείας που έχουν καθιερωθεί από τον πεσμένο άνθρωπο δεν έχουν φέρει τις υποσχεμένες ευλογίες της παγκόσμιας και διαρκούς ειρήνης στα έθνη της γης. Τώρα το πλήρες εύρος αυτών των ανεπιτυχών προσπαθειών είναι προφανές. Για αιώνες, ο Θεός παρέμεινε σιωπηλός και απέτρεψε τον

εαυτό του από το να παρεμβαίνει στην εγωιστική πορεία του ανθρώπου. (Ισ. 42:14; Ψ. 50:21) Ακόμα και τώρα, δεν έχει εκδηλωθεί στις μάξες της ανθρωπότητας η παντοδύναμη εξουσία του. Ως εκ τούτου, με την παρούσα αγωνία, προβλήματα και αμηχανία τόσο εμφανή στις υποθέσεις των εθνών και μεταξύ της κοινωνίας εν γένει, η προοπτική είναι πράγματι σκοτεινή για όσους δεν γνωρίζουν το πραγματικό σχέδιο του Θεού. Ο χριστιανικός, ωστόσο, κόσμος το 2019, όπως για σχεδόν δύο χιλιετίες, θα τιμά την ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς. Όλοι όσοι συμμετέχουν θα αναγνωρίσουν σιωπηρά την πίστη τους σε αυτό το μεγαλύτερο θαύμα όλων των εποχών.

Δεν υπήρχαν αποδείξεις για τον κόσμο για την προστασία του Θεού στον Ιησού κατά τις ημέρες του ταλαιπωρίας και της σταύρωσής του. Επίσης, από τότε, δεν υπήρξε κανένα στοιχείο στον κόσμο του θείου καταφυγίου στους αληθινούς οπαδούς του Ιησού. Στην περίπτωση του Ιησού, η δύναμη του Θεού εκδηλώθηκε, όχι στην πρόληψη του θανάτου του, αλλά στην ανάστασή του από τους νεκρούς. Η δύναμη του Θεού στην περίπτωση των πιστών μαθητών του Ιησού θα εκδηλωθεί επίσης με την ανάστασή τους από τους νεκρούς και με την εξύψωσή τους για να βασιλεύσουν με τον Χριστό. Ασφαλώς, ο Επουράνιος Πατέρας έδωσε τη δύναμη του πνεύματος που επέτρεψε στον Ιησού να υπομείνει τις αντιπαλότητες των αμαρτωλών.

Αυτό ισχύει και για τους μαθητές του. Αυτό, ωστόσο, είναι μια χάρη από τον Θεό, για την οποία δεν γνωρίζει ο κόσμος και που είναι πέρα από την κατανόηση εκείνων που δεν είναι απολύτως αφοσιωμένοι στον θεϊκό σκοπό.

Η ΑΠΑΡΧΗ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΚΟΙΜΟΥΝΑΙ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

Η ανάσταση του Ιησού ήταν μόνο η αρχή ενός προγράμματος θαυμάτων που, όταν ολοκληρωθεί, θα έχει φέρει την ειρήνη, την υγεία, την ευτυχία και την αιώνια ζωή σε όλη την ανθρωπότητα. Οι ευλογίες αυτής της βασιλείας θα έρθουν και σε εκείνους που είναι πλέον νεκροί, γιατί «ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών» και «έγεινεν απαρχή των κεκοιμημένων.» (Α Κορ. 15:20) Αυτή είναι η διαβεβαίωση που προκαλεί χαρά στην καρδιά που θα πρέπει η ανάμνηση της ανάστασης του Ιησού να δώσει φέτος σε κάθε Χριστιανό παρά τις θλίψεις του κόσμου που πεθαίνει με τις οποίες περιβάλλεται.

Ο Ιησούς πέθανε ως ο Λυτρωτής του Αδάμ και της φυλής του. Ο Παύλος εξηγεί ότι όλοι πεθαίνουν "στον Αδάμ", αλλά ότι όλα θα γίνουν ζωντανοί "στον Χριστό", δηλαδή, με το να έλθουν σε αρμονία με τον ίδιο. (Α Κορ. 15:22) Ο αδύναμος στην πίστη μπορεί να το θεωρήσει αυτό ως μια λογική θεωρία, αλλά μια που, στην πράξη, δεν έχει αποβεί αποτελεσματικά. Αυτά μπορεί να υποστηρίζουν ότι εάν ο Θεός μπορούσε να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του για να αναστήσει τον Ιησού από τους νεκρούς πριν από σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια, γιατί δεν υπήρξε έκτοτε καμία ορατή επίδειξη αυτής της εξουσίας εκ μέρους αυτών για τους οποίους ο Χριστός πέθανε, ειδικά εκείνων που έχουν ακολουθήσει πιστά στα βήματά του (;).

Η απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι ότι ο Θεός έχει την κατάλληλη στιγμή για την επεξεργασία όλων των χαρακτηριστικών του σχεδίου σωτηρίας του. Αφού μας διαβεβαίωσε ότι η ευκαιρία για να ζήσει

και πάλι η αδαμική φυλή παρέχεται μέσω του Χριστού, ο Απόστολος Παύλος προσθέτει: «Εκαστος όμως κατά την ιδίαν αυτού τάξιν· ο Χριστός είναι η απαρχή, έπειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού». (εδαφ. 23) Όταν ο Παύλος εξηγεί ότι ο Χριστός κατά την ανάστασή του έγινε «η απαρχή αυτών που κοιμούνται», προφανώς, αναφέρεται μόνο στον Ιησού. Ωστόσο, όταν περιγράφει τη σειρά της ανάστασης και χρησιμοποιεί την ίδια έκφραση, η αναφορά του σαφώς δεν είναι μόνο για τον Ιησού, αλλά και για τους πιστούς μαθητές του, οι οποίοι, με το θείο σχέδιο, εμφανίζονται στην «πρώτη ανάσταση» για να ζήσουν και βασιλεύσουν με τον Χριστό. - Αποκαλ. 20: 4,6

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟ ΘΕΟ

Η ορολογία της απαρχής" βασίζεται στις σχέσεις του Θεού με το Ισραήλ κατά τη διάρκεια της Παλαιάς Διαθήκης. Ήταν μια απαίτηση του Μωσαϊκού Νόμου ότι οι πρώτοι καρποί της συγκομιδής θα πρέπει να χρησιμοποιούνται ως προσφορά στον Κύριο. Σε αυτή τη ρύθμιση δεν υπήρχαν μόνο οι πρώτοι καρποί εν γένει, αλλά και αυτά που αναφέρονται ως "αι απαρχαί των πρωτογεννημάτων".(Εξ. 23:19) Σε αρμονία με αυτό θα μπορούσαμε να σκεφτούμε τον Ιησού ως την «πρώτη» των πρωτογεννημάτων και όλους τους πιστούς μαθητές του ως τις εναπομείνουσες απαρχές της μεγάλης συγκομιδής της «πρώτης ανάστασης» του Θεού.

Ο Ιησούς προσέφερε τον εαυτό του σε θυσία στον Ουράνιο Πατέρα του και είμαστε προσκεκλημένοι να ακολουθήσουμε τα θυσιαστικά βήματα του, προσφέροντας τον εαυτό μας στον Θεό. Αυτή είναι μια σημαντική σκέψη που πρέπει να θυμάστε, καθώς

εορτάζουμε την ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς. Πρέπει να θυμόμαστε ότι αν επιθυμούμε να συμμετάσχουμε στην «πρώτη ανάσταση» για να ζήσουμε και να βασιλέψουμε με τον Χριστό, πρέπει, πιστά, να βάλουμε κάτω τη γήινη ζωή μας με θυσίες μέχρι θανάτου. – Ρωμ. 8: 16,17• 12: 1• Β' Τιμ. 2: 10-12• Αποκ. 2:10

Η προσφορά στον Θεό της τάξης των απαρχών συνεχίστηκε καθόλη τη διάρκεια των αιώνων από την πρώτη έλευση του Ιησού μέχρι σήμερα. Μέχρι να ολοκληρωθεί το έργο της θυσίας, και θα έχουν εγερθεί από τους νεκρούς και ενωθεί με τον Χριστό Ιησού στην πνευματική κυριαρχία της μεσσιανικής βασιλείας όλες οι απαρχές, δεν μπορεί να ξεκινήσει η ανάσταση του υπόλοιπου ανθρώπινου γένους.

ΤΟ "ΕΠΕΙΤΑ" - ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΕΡΓΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

«Επειτα όσοι είναι του Χριστού εν τη παρουσία αυτού», έγραψε ο Παύλος, δηλαδή, έπειτα, αφού αναστηθεί η απαρχή Χριστός, ακολουθεί μετά η ανάστασις της ανθρωπότητας εν γένει. (Α Κορ. 15:23) Η σαφήνεια αυτής της σκέψης είναι κάπως συγκεχυμένη από τη χρήση του μεταφραστή για τη μετάφραση της ελληνικής λέξης «παρουσία» για να μεταφράσει τη λέξη παρουσία. Αυτή η ελληνική λέξη σημαίνει "παρουσία" και πρέπει πάντα να μεταφράζεται αναλόγως. Εδώ η αναφορά δεν είναι για τη στιγμή της δεύτερης έλευσης του Χριστού, αλλά για τη περίοδο της παρουσίας του στις υποθέσεις της γης μετά την επιστροφή του.

Αυτή η σκέψη εμφανίζεται σαφώς σε διαδοχικά εδάφια, οι οποίες διαβάζουν: «Διότι πρέπει να βασιλεύη εωσού θέση πάντας τους εχθρούς υπό τους πόδας αυτού.

26 Έσχατος εχθρός καταργείται ο θάνατος». εδαφ. 25,26) Εκείνοι που είναι του Χριστού κατά τη διάρκεια της παρουσίας του ως ηγεμόνος της βασιλείας δεν είναι οι ίδιοι με εκείνους που αναφέρθηκαν προηγουμένως ως απαρχές. Αντίθετα, είναι εκείνοι που, μετά την ολοκλήρωση της τάξης των απαρχών, δέχονται τον Ιησού ως τον Λυτρωτή τους και γίνονται υπάκουοι στους νόμους της βασιλείας του. Αυτοί θα λάβουν επίσης ζωή μέσω του Χριστού.

Αυτή η ανάσταση-"έπειτα" θα ξεκινήσει με την αφύπνιση από τον ύπνο του θανάτου εκείνων που δεν θα έχουν πιστοποιηθεί με πίστη και υπακοή σε αυτή τη ζωή για να συμμετάσουν στο έργο του ηγεμόνα της μεσσιανικής βασιλείας. Όταν ξυπνήσουν από το θάνατο, θα τους έχει αποκαλυφθεί η γνώση για την παροχή της αιώνιας ζωής του Θεού στη γη μέσω του Χριστού. Αν πιστεύουν και προχωρήσουν στην υποταγή της καρδιάς στους νόμους της χιλιετούς βασιλείας, θα αποκατασταθούν στην τελειότητα της ανθρώπινης ζωής και θα ζήσουν για πάντα. Αυτό το έργο θα απαιτήσει ολόκληρη την περίοδο της βασιλείας και μόνο όταν ολοκληρωθεί θα είναι αλήθεια ότι θα έχει καταστραφεί ο μεγάλος «τελευταίος εχθρός», ο θάνατος.

Ότι υπάρχει αφύπνιση όλων των νεκρών αποδεικνύεται από πολλές από τις υποσχέσεις και προφητείες της Βίβλου. Οι Σοδόμοι καταστράφηκαν λόγω της κακίας τους, αλλά ο προφήτης μας διαβεβαιώνει ότι θα αποκατασταθούν στην «πρώην κατάστασή» τους, μια γήινη. (Εξεκ. 16:55) Ο Ιησούς μας λέει ότι θα είναι "πιο ανεκτό" για το Σόδομα την ημέρα της κρίσης από ό, τι για τους Εβραίους που τον απέρριψαν κατά την πρώτη του έλευση. (Κάτα Μάρκο

6:11) Εντούτοις, θα είναι "ανεκτό" και στους Εβραίους, διότι αφού ολοκληρωθεί το έργο της σημερινής εποχής, τότε "θα σωθεί ολόκληρο το Ισραήλ" και αυτή η σωτηρία είναι υπεσχεμένη ακόμη και σε εκείνους τους απίστευτους ιουδαίους απέρριψαν το Χριστό. - Ρωμ.11: 26,31

Ο ΚΟΠΟΣ ΣΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΤΑΙΟΣ ΕΝ ΚΥΡΙΩ

Ο Απόστολος Παύλος κλείνει το μάθημά του για την ανάσταση των νεκρών, λέγοντας: «57 Αλλά χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. 58 Ωστε, αδελφοί μου αγαπητοί, γίνεσθε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντες πάντοτε εις το έργον του Κυρίου, γινώσκοντες ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.» (Α Κορ. 15: 57,58) Αφού ο Ιησούς επέστρεψε στον ουρανό και οι απόστολοι κοιμήθηκαν με το θάνατο, συχνά φαινόταν σαν να μην υπάρχει πραγματική νίκη στη γη για τον αγώνα του Χριστού. Φάνηκε επίσης συχνά ότι ο κόπος του Χριστιανού στον Κύριο ήταν μάταιος, αλλά δεν είναι έτσι, βεβαιώνει ο Παύλος.

Ανα τους αιώνες, κάθε πιστός μαθητής του Δασκάλου γνώρισε μια «νίκη» καθώς συνέχισε να θέτει τη ζωή του κάτω θυσιαστικά. Όταν ήταν αδύναμος, ο Θεός του έδινε δύναμη. (Β Κοριν. 12: 9) Συνειδητοποίησε ότι η ισχυρή δύναμη που έγειρε τον Ιησού από τους νεκρούς στρατολογήθηκε για λογαριασμό του. Ενθαρρύνθηκε και ενισχύθηκε σε όλες τις προσπάθειές του να γνωρίσει και να κάνει το θέλημα του Επουράνιου Πατέρα. (Εφ. 1: 17-20) Δεν κατάφερε να ξεπεράσει τις αδυναμίες της σάρκας του όπως θα ήθελε να κάνει. Ωστόσο, ο ίδιος ήταν βέβαιος ότι οι

προσευχές στο «θρόνο της χάριτος» για να αναγνωρίσει τις αμαρτίες του και να ζητήσει άφεση αμαρτιών, μέσω της αξίας του αίματος του Χριστού, είχε ως αποτέλεσμα την κάλυψη των σαρκικών αδυναμιών του. (Εφ.1: 7• Εβ. 4:16• Α΄Ιωάννης 1: 7-10) Αποφάσισε, ταυτόχρονα, πιο σοβαρά να μην «συνεχίσει στην αμαρτία», αλλά να είναι «νεκρός» ως προς και να μην «υπηρετεί» την αμαρτία και να παραδώσει τον εαυτό του ως δούλο του Θεού, έχοντας κρατήσει αποκλειστικά τους καρπούς του «για την αγιότητα». Ρωμ. 6: 1-22) Έτσι, μέσω του Χριστού, ολοκληρώθηκε η νίκη του και έχει τη δυνατότητα να χαίρεται στον Κύριο.

Επιπλέον, ο κάθε πιστός χριστιανός γνωρίζει ότι όταν τελειώσει η ζωή θυσιών του, και ήταν πιστός μέχρι θανάτου, θα ολοκληρωθεί η νίκη του μέσω του Χριστού με την άσκηση της θείας εξουσίας για να αναστηθεί από τους νεκρούς, έτσι ώστε, όπως έγραψε ο Παύλος, να "ενδυθεί την αθανασίαν" αυτός ο θνητός. (Α Κορ. 15:53) Όταν όλοι οι πιστοί αυτής της εποχής θα έχουν τελειώσει την γήινη πορεία τους και εξυψωθεί στην «πρώτη ανάσταση», μαζί θα ενωθούν με τον Χριστό και θα γίνουν «νύφη» του στη δόξα στον «γάμο των Αρνί» - Αποκαλ. 19: 7; 21: 9

Θα ακολουθήσει, στη συνέχεια, η ολοκλήρωση της υπέροχης υπόσχεσης της Αποκάλυψης 22:17, η οποία μας διαβεβαιώνει για τη στιγμή που «το Πνεύμα και η νύφη» θα μιλήσουν σε όλη την ανθρωπότητα, καθώς εμφανίζονται στο προσκήνιο από τον ύπνο του θανάτου, και πούν «Ελθέ...Και όστις διψά, ας έλθη, και όστις θέλει, ας λαμβάνη δωρεάν το ύδωρ της ζωής.» Τι θαυμάσια και νικηφόρα ολοκλήρωση του θεϊκού σχεδίου σωτηρίας που θα γίνει!

ΣΤΑΘΕΡΟΣ & ΑΚΙΝΗΤΟΣ

Όπως πάλι φέτος εξετάζουμε όλα όσα εμπλέκονται στην ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς, τι κίνητρο θα είναι για σταθερότητα στον Κύριο και στην αλήθεια του Λόγου του. Πόσο θα πρέπει να ενισχύσει την αποφασιστικότητά μας να είμαστε πιστοί με τους όρους της διαθήκης θυσιών μας, και να είμαστε πιστοί ο ένας στον άλλο καθώς όλοι μαζί περπατάμε κατά μήκος της στενής οδού που οδηγεί στη ζωή. Μπορεί το δόγμα της ανάστασης του σχεδίου του Θεού, το λύτρωμα που καθιστά δυνατή την ανάσταση και όλες τις άλλες θεμελιώδεις διδασκαλίες που συνδέονται με αυτήν, να μας εντυπωσιάσουν περισσότερο από ποτέ με τη σημασία αυτών των πολύτιμων και ένδοξων αληθειών της Βίβλου.

Στο βαθμό που είμαστε "σταθεροί" στον Κύριο και στην αλήθεια θα αφθονούμε στο έργο του Κυρίου. Οι σταθεροί Χριστιανοί δεν μπορούν να είναι τίποτα άλλο από Χριστιανούς που αφθονούν. Πρέπει να αφθονούμε στην αγάπη μας για τον Κύριο και για τους αδελφούς μας. Θα πρέπει να αφθονούμε στην θυσίαση της ζωής μας για τους αδελφούς εν Χριστώ και θα πρέπει να αφθονούμε στο κήρυγμα του χαρμόσυνου μηνύματος της βασιλείας όπως έχουμε και στο οποίο μπορούμε να κάνουμε ευκαιρίες. Η ανάμνηση της ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς θα πρέπει να σημαίνει όλα αυτά τα πράγματα για μας. Δεν μνημονεύουμε σωστά την ανάσταση του Ιησού με την εμφάνιση λεπτών ενδυμάτων, αλλά με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα να ακολουθήσουμε το θυσιαστικό του παράδειγμα μέχρι θανάτου.

Ο Παύλος έγραψε, όπως ήδη αναφέρθηκε, ότι ο «κόπος μας δεν είναι μάταιος στον Κύριο», διότι θα ήταν μάταιο αν ο Χριστός δεν είχε αναστηθεί από τους νεκρούς. Τότε κι η πίστη μας θα ήταν μάταιη και η μαρτυρία μας για τον Ιησού και τη βασιλεία του θα ήταν ψευδής. Από την άλλη πλευρά, ο κόπος μας μπορεί να φανεί μάταιος εξαιτίας της πενιχρής αντίδρασης που λαμβάνουμε για τις προσπάθειές μας στο να γνωστοποιήσουμε τα χαρμόσινα νέα, αλλά αυτό δεν είναι αλήθεια. Ένα από τα μεγαλύτερα και πιο σημαντικά αποτελέσματα όλων των κόπων μας στον Κύριο είναι το έργο της χάριτος που επιτελεί στις δικές μας καρδιές.

Το να εργαζόμαστε στον Κύριο πρέπει να ενισχύσει την πίστη μας και να αυξήσει την αγάπη μας. Καθώς γνωστοποιούμε τα χαρμόσινα νέα προς τους άλλους, αυτή η ένδοξη αλήθεια πρέπει να γίνει πιο αποτελεσματική για να μεταμορφώσει τη ζωή μας στην ομοιότητα του Χριστού. Αν οι καρδιές και τα κίνητρά μας είναι καθαρά, αυτό θα είναι ένα από τα εξαιρετικά αποτελέσματα της διακονίας μας. Εν όψει αυτού, μπορούμε πραγματικά να επιβεβαιώσουμε ότι ο κόπος μας δεν είναι μάταιος.

Ως άτομα δεν μπορούμε να δούμε κάποια ειδικά αποτελέσματα της διακονίας μας. Ωστόσο, το έργο του λαού του Κυρίου στο σύνολό του φθάνει και αναπτύσσει εκείνους τους οποίους καλεί ο Κύριος, ένας εδώ και ένας εκεί, για να είναι κληρονόμοι με τον Χριστό και αυτό είναι πράγματι ένα πολύ σημαντικό έργο. Είναι λοιπόν ότι η "νύφη" είναι έτοιμη για την ένωσή της με τον Χριστό και για την από κοινού κληρονομία μαζί του στη βασιλεία του. Όπως μπορούσε ο Παύλος να πει στην

εποχή του ότι ο κόπος του λαού του Κυρίου δεν ήταν μάταιος, μπορούμε, επίσης, τώρα να είμαστε σίγουροι για αυτό. Η δύναμη της ανάστασης του Χριστού συνεχίζεται με τον λαό του Κυρίου σήμερα και σύντομα θα επεκταθεί σε όλους τους πρόθυμους και υπακούς της ανθρωπότητας. "Ευχαριστούμε τον Θεό", ο οποίος πρόβλεψε για όλους να κερδίσουν "τη νίκη μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού!"

Αποστέλλοντας τους Δώδεκα

Εδάφια κλειδιά: «Και προσκαλέσας τους δώδεκα μαθητάς αυτού, έδωκεν εις αυτούς εξουσίαν κατά πνευμάτων ακαθάρτων, ώστε να εκβάλλωσιν αυτά και να θεραπεύωσι πάσαν νόσον και πάσαν ασθένειαν.» - Κάτα Ματθ. 10: 1

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 10:1-15

Αφού ανέβηκε σε ένα βουνό και προσευχήθηκε όλη τη νύχτα στον Θεό, όταν ξημέρωσε, ο Ιησούς αποκάλεσε εκείνους που τον ακολουθούσαν, τους μαθητές του. Και «εξέλεξεν εξ αυτών δώδεκα, τους οποίους και ωνόμασεν αποστόλους». (Κάτα Λουκά 6: 12,13) Η λέξη απόστολος σημαίνει «αυτός που αποστέλλεται».

Ο Ιησούς έδωσε στους απόστολους την εξουσία να βγάξουν τα ακάθαρτα πνεύματα, καθώς και να θεραπεύουν διάφορες αρρώστιες και ασθένειες. Αυτά τα θαυμαστά έργα προσέλκυσαν την προσοχή πολλών Ισραηλιτών. Τέτοια θαύματα θα έπρεπε να είχαν οδηγήσει σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων να είναι έτοιμοι, ακόμη και ανήσυχοι, για την εγκαθίδρυση της βασιλείας του Θεού. Η Βίβλος, ωστόσο, δείχνει ότι ενώ πολλοί ήταν ενθουσιασμένοι για τα θαύματα, πολύ λίγοι τότε έγιναν αφοσιωμένοι οπαδοί του Ιησού.

Ο Ιησούς ανέθεσε στους αποστόλους όχι μόνο να εκτελούν τέτοια θαύματα, αλλά και να κηρύξουν ότι «η βασιλεία των ουρανών είναι κοντά». (Κάτα Μάτθ. 10: 7) Η εξιστόρηση του Ευαγγελίου του Μάρκου αναφέρει ότι οι απόστολοι απεστάλησαν σε ομάδες των δύο και «κήρυξαν ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να μετανοήσουν». - Κάτα Μάρκον 6: 7,12,13

Οι απόστολοι κατευθύνθηκαν επίσης από τον Ιησού για να πάνε μόνο στα "χαμένα πρόβατα του οίκου του Ισραήλ" και όχι στους Εθνικούς. (Κάτα Μάτθ. 10: 5-7) Η διαθήκη και οι υποσχέσεις του Θεού εκείνη τη στιγμή περιορίζονταν στο έθνος του Ισραήλ. Η προφητεία του Δανιήλ διακήρυξε ότι θα υπήρχαν "εβδομήντα εβδομάδες" αποκλειστικής εύνοιας στον "λαό σας", το Ισραήλ. Ερμηνεύοντας την προφητεία και την εκπλήρωση της, καταλαβαίνουμε ότι η τελευταία "εβδομάδα" αυτής της περιόδου χάριτος περιελάμβανε την περίοδο της επίγειας διακονίας του Ιησού και της σταύρωσης. (Δαν. 9:24 - 27) Έτσι, την εποχή της πρώτης έλευσης του Ιησού, ήταν η «συγκομιδή» ή το τέλος της εβραϊκής εποχής ιδιαίτερης χάριτος μόνο για το Ισραήλ. - Ματ.9: 35-38

Ζούμε τώρα στη συγκομιδή ή στο τέλος της εποχής του Ευαγγελίου. Ακριβώς όπως ο Ιησούς έστειλε τους αποστόλους του κατά την πρώτη του έλευση, τα λόγια του προς εμάς σήμερα είναι παρόμοια: «Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι δε εργάται ολίγοι· παρακαλέσατε λοιπόν τον Κύριον του θερισμού να αποστείλῃ εργάτας εις τον θερισμόν.» (Κάτα Λουκά 10: 2) Όσο περισσότερο αναγγέλλουμε το μήνυμα του Ευαγγελίου σε άλλους κατά τη διάρκεια αυτής της εποχής της συγκομιδής, αλλά και επιδιώκουμε να το εφαρμόσουμε προσωπικά στη ζωή μας, τόσο περισσότερο θα "μεγαλώνουμε" σε πίστη, γνώση και

εκτίμηση πνευματικών πραγμάτων. «Όστις ποτίζει, θέλει ποτισθή και αυτός.» - Παρ. 11:25

Οι μέθοδοι της εβραϊκής εποχής και έργου της συγκομιδής της Εποχής του Ευαγγελίου είναι κάπως διαφορετικές, αλλά τα επιθυμητά αποτελέσματα είναι τα ίδια. Οι ευλογίες που εκτυλίσσονται κατά τη διάρκεια της σημερινής συγκομιδής δεν είναι θεραπείες φυσικών ασθενειών. Είναι μάλλον το άνοιγμα των ματιών και των αυτιών της αντίληψης της ανθρωπότητας σχετικά με το χαρακτήρα, τα σχέδια και τις υποσχέσεις του Θεού.

Είναι προνόμιο μας να προχωρήσουμε ως εργάτες στο έργο της συγκομιδής για να διαδώσουμε το μήνυμα του «ευαγγελίου της βασιλείας» (Ματθ.24:14) Καθώς το κάνουμε αυτό, ας θυμηθούμε τα λόγια του Ιησού, «Επειδή σεις δεν είσθε οι λαλούντες, αλλά το Πνεύμα του Πατρός σας, το οποίον λαλεί εν υμίν». (Κάτα Μάτθ. 10:20) Δεν περιμένουμε να μας δοθούν θαυματουργές δυνάμεις λόγου. Αντ 'αυτού, πρέπει να προσπαθήσουμε να γεμίσουμε με την αλήθεια και το πνεύμα της. Τότε θα είναι αλήθεια ότι δεν είναι η δική μας σοφία που θα μιλήσουμε ούτε το δικό μας σχέδιο που θα δηλώσουμε, αλλά η σοφία που έρχεται άνωθεν και το σχέδιο του Θεού.

Εχρίσθη ο Χριστός εν τη Βηθανία

Εδάφιο κλειδί: «Αληθώς σας λέγω, όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον έπραξεν αυτή, εις μνημόσυνον αυτής.» - *Κάτα Ματθαίον 26:13*

Επιλεγμένα εδάφια: *Κάτα Ματθαίον 26:1-13*

Λιγότερο από μια εβδομάδα πριν από την προδοσία και τη σταύρωσή του, ο Ιησούς και οι απόστολοι σταμάτησαν στην πόλη της Βηθανίας. Ήταν εκεί, σε προηγούμενη επίσκεψη, που έγειρε ο Ιησούς τον Λάζαρο από τους νεκρούς. (Κάτα Ιωάννην 11: 1-44) Ο Λάζαρος και οι δύο αδελφές του, η Μαρία και η Μάρθα, ετοίμασαν ένα δείπνο για τον Ιησού για να τον τιμήσουν και να του δείξουν την εκτίμησή τους. (Κάτα Ιωάννην 12: 1-8) Ενώ ο Ιησούς ανακλινόταν στο τραπέζι, η Μαρία ήρθε μέσα στο δωμάτιο με "αλάβαστρον μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, και συντρίψασα το αλάβαστρον, έχυσε το μύρον επί της κεφαλής αυτού". (Κάτα Μάρκον 14: 3) Στη συνέχεια, η Μαρία «λαβούσα μίαν λίτραν μύρου νάρδου καθαράς πολυτίμου, ήλειψε τους πόδας του Ιησού και με τας τρίχας αυτής εσπόγγισε τους πόδας αυτού· η δε οικία επλήσθη εκ της οσμής του μύρου». - Κάτα Ιωάννην 12: 3.

Η γεναιόδωρη χρήση αυτής της "πολύτιμης" αρώματος της Μαρίας έδειξε το βαθύ σεβασμό και

ευλάβεια που είχε στον Δάσκαλο. Πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι ο Ιησούς, ο οποίος ανέστησε τον αδερφό της Λάζαρο από τους νεκρούς, ήταν ο Μεσσίας, ο μόνος γιος του Θεού. Σίγουρα θα ανακουφίστηκε και ο Ιησούς από αυτό που έκανε η Μαρία.

Πιστεύουμε ότι αυτές οι ενέργειες της Μαρίας ήταν σε εκπλήρωση μιας προφητείας που λέει: «Ενόςω ο βασιλεύς κάθηται εις την τράπεζαν αυτού, ο νάρδος μου διαχέει την οσμίν αυτού.» (Άσμα Ασμάτων 1:12) Θα είχε ενθαρρυνθεί πολύ εκείνο το βράδυ ο Ιησούς καθώς είδε την εκπλήρωση αυτής της προφητείας σχετικά με αυτόν.

Ωστόσο, ο Ιούδας Ισκαριώτης διαμαρτυρήθηκε, λέγοντας: «5 Διά τι τούτο το μύρον δεν επωλήθη τριακόσια δηνάρια και εδόθη εις τους πτωχούς; 6 Είπε δε τούτο ουχί διότι έμελεν αυτόν περί των πτωχών, αλλά διότι ήτο κλέπτης και είχε το γλωσσόκομον και εβάσταζε τα βαλλόμενα εις αυτό». (Κάτα Ιωάννην 12: 4-6) Το δηνάριον ήταν ένα μέσο μεροκάματο για τους κοινούς εργατές. (Κάτα Μάτθ. 20: 2) Δεδομένου ότι δεν εκερδίζοντο χρήματα το Σάββατο ή άλλες ιερές μέρες, τα τριακόσια δηνάρια ήταν το ισοδύναμο του μέσου μισθού ενός ολόκληρου χρόνου!

Ο Ιησούς απάντησε στην σκληρή κριτική του Ιούδα για το τι έκανε η Μαρία, λέγοντας: «Διά τι ενοχλείτε την γυναίκα; διότι έργον καλόν έπραξεν εις εμέ. Διότι τους πτωχούς πάντοτε έχετε μεθ' εαυτών, εμέ όμως πάντοτε δεν έχετε. Επειδή χύσασα αυτή το μύρον τούτο επί του σώματός μου, έκαμε τούτο διά τον ενταφιασμόν μου.» (Κάτα Μάτθ. 26: 10-12). Στη συνέχεια, είπε τα λόγια του εδαφίου-κλειδιού μας, λέγων «όπου εάν κηρυχθή το ευαγγέλιον τούτο εν όλω τω κόσμω, θέλει λαληθή και τούτο, το οποίον έπραξεν αυτή, εις μνημόσυνον αυτής.»

Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς μίλησε αυτά τα λόγια έπαινου όχι μόνο για να τιμήσει τη Μαρία και μόνο, αλλά και για να εμπνεύσει και να ενθαρρύνει όλους τους ανθρώπους του Θεού στο πνεύμα της θυσιαστικής αγάπης. Θα πρέπει, ομοίως, να επιδιώξουμε να αναπτύξουμε έναν τέτοιο χαρακτήρα που να ικανοποιείται στην εξυπηρέτηση άλλων για λογαριασμό του Κυρίου, της αλήθειας και των αδελφών, ακόμη και με μεγάλο προσωπικό κόστος για μας.

Αν η Μαρία περίμενε μια άλλη εβδομάδα πριν χρίσει τον Ιησού με το άρωμα, θα ήταν πολύ αργά. Πόσο καλύτερα ήταν ότι δεν καθυστέρησε στο να δείξει την εκτίμησή της στον Ιησού ενώ ήταν ακόμα ζωντανός. Ας μην καθυστερήσουμε επίσης να ανοίξουμε τα δοχεία αλαβάστρου αγάπης, συμπάθειας, καλοσύνης, ευγένειας, υπομονής, βοήθειας και ενθάρρυνσης ο ένας στον άλλο. Στο τέλος της γήινης ζωής μας, είτε να ειπωθεί για εμάς όπως ειπώθηκε για την Παρθένο, «έκαμε αυτό που μπορούσε.» - Κάτα Μάρκον 14: 8

Μάθημα Τρία

Ανεστήθη

Εδάφιο κλειδί: «Τότε λέγει προς αυτάς ο Ιησούς· Μη φοβείσθε· υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί.» - Κάτα Ματθαίον 28:10

Επιλεγμένα εδάφια: Κάτα Ματθαίον 28:1-10

Το πρωί της ανάστασης του Ιησού, ενώ ήταν ακόμα σκοτάδι έξω, η Μαρία Μαγδαληνή ήταν η πρώτη που έφτασε στον τάφο όπου τοποθετήθηκε το σώμα του Ιησού. Ο Ιησούς, νωρίτερα τη διακονία του, έβγαλε θαυματουργικά επτά δαίμονες από αυτήν. (Κάτα Λουκάν 8: 2) Φτάνοντας στον τάφο, η Μαρία διαπίστωσε ότι η πέτρα, που χρησιμοποιήθηκε για να εμποδίσει την είσοδο, απομακρύνθηκε. Όταν κοίταξε μέσα στον τάφο και δεν είδε το σώμα του Ιησού, έτρεξε για να το πει στον Πέτρο και τον Ιωάννη. Επέστρεψε αργότερα η Μαρία στο μνήμα και της εμφανίστηκε ο αναστημένος Ιησούς. - Κάτα Ιωάννην 20: 1,2,11-18

Όπως αναφέρθηκε στα επιλεγμένα εδάφια μας, υπήρχαν και άλλες γυναίκες που ήρθαν στο τάφο του Ιησού. Σε αυτούς ομίλησε ένας άγγελος, λέγοντας: "Μη φοβείσθε σείς· διότι εξεύρω ότι Ιησούν τον εσταυρωμένον ζητείτε· δεν είναι εδώ· διότι ανέστη...Και υπάγετε ταχέως και είπατε προς τους μαθητάς αυτού ότι ανέστη εκ των νεκρών». - Κάτα Ματθ. 28: 5-7

«Και εξελθούσαι ταχέως από του μνημείου μετά φόβου και χαράς μεγάλης έδραμον να απαγγείλωσι προς τους μαθητάς αυτού. Ενώ δε ήρχοντο ιδού...ο Ιησούς απήντησεν αυτάς, λέγων· Χαίρετε. Και εκείναι προσελθούσαι επίασαν τους πόδας αυτού και προσεκύνησαν αυτόν.» - εδάφ. 8, 9

Όπως αναφέρθηκε στο εδάφιο-κλειδί μας, ο Ιησούς, όπως και ο άγγελος, είπε στην ομάδα των γυναικών να μην φοβούνται, αλλά να πούν στους "αδελφούς" του να πάνε στη Γαλιλαία, όπου θα τους δει. Ο Ιησούς θέλησε να μάθουν οι αδελφοί του τα καλά νέα ότι αναστήθηκε από το θάνατο.

Πόσο όμορφο είναι ότι η σχέση μας με τον Δάσκαλό μας, τον Ιησού, είναι αυτή των «αδελφών» - Κάτα Λουκάν 8:21• Ρωμ. 8:29• Εβ. 2: 10-13

Μετά από αρκετές εμφανίσεις μετά την ανάσταση στην περιοχή της Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς έπαψε να εμφανίζεται περαιτέρω στους οπαδούς του μέχρι να επιστρέψουν στην περιοχή της Γαλιλαίας. Το μεγαλύτερο μέρος της γήινης διακονίας του Ιησού δαπανήθηκε στη Γαλιλαία. Κατά συνέπεια, η πλειοψηφία των πρώτων Χριστιανών ήταν Γαλιλαίοι. Εδόθη εις πολλούς από αυτούς τους μαθητάς η ευκαιρία να γίνουν μάρτυρες της ανάστασης του Ιησού. Ο Παύλος, περίπου είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, έγραψε σχετικά με μία από αυτές τις εμφανίσεις, λέγοντας ότι ο Χριστός «μετά ταύτα εφάνη εις πεντακοσίους και επέκεινα αδελφούς διά μιας, εκ των οποίων οι πλειότεροι μένουσιν έως τώρα, τινές δε και εκοιμήθησαν». - Α' Κορ. 15: 6

Εδώ είναι ένα μάθημα για εμάς. Αφού βρήκαμε τον Κύριο και την αλήθεια, έχουμε το μεγάλο προνόμιο να μοιραστούμε το μήνυμα του Ευαγγελίου - ότι ο τέλειος άνθρωπος ο Ιησούς έδωσε πρόθυμα τη ζωή του ως το αντίστοιχο αντίλυτρον για την ανυπακοή του τέλειου ανθρώπου Αδάμ. Όπως έγραψε ο Παύλος, «Σας φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον...ότι ο Χριστός απέθανε διά τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν κατά τας γραφάς». «Αλλά τώρα ο Χριστός ανέστη εκ νεκρών, έγεινεν απαρχή των κεκοιμημένων. Διότι επειδή ο θάνατος ήλθε δι' ανθρώπου, ούτω και δι' ανθρώπου η ανάστασις των νεκρών.» - Α' Κορ. 15: 1-4, 20,21

Στη βασιλεία του Θεού, υπό την κυριαρχία του Χριστού, ο Αδάμ και ολόκληρη η ανθρώπινη οικογένεια θα αναστηθεί από τον τάφο. Σύμφωνα με τις δίκαιες

ρυθμίσεις της Βασιλείας, όλη η ανθρωπότητα θα έχει την ευκαιρία να επανέλθει στην αρμονία με τον Θεό, και να ζήσει για πάντα ως τέλεια ανθρώπινα όντα πάνω στη γη. - Ωσηέ 13:14• Πράξεις 3: 20,21• Α' Κορ. 15:22• Αποκαλ. 21:1-7

Μάθημα Τέσσερα

Η αποστολή των Αποστόλων

Εδάφιο κλειδί: «Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς· και ιδού, εγώ είμαι μεθ' υμών πάσας τας ημέρας έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν.» - Κάτα Ματθαίον 28: 19,20

Επιλεγμένο εδάφιο: Κάτα Ματθαίον 28: 16-20• Πράξεις 1: 6-8

Στο μάθημα της περασμένης εβδομάδας, ο αναστημένος Κύριος Ιησούς έδωσε αυτό το μήνυμα σε μια ομάδα γυναικών: «Υπάγετε, απαγγείλατε προς τους αδελφούς μου, διά να υπάγωσιν εις την Γαλιλαίαν· και εκεί θέλουσι με ιδεί».(Μάτθ. 28:10) Στην περικοπή των επιλεγμένων εδαφίων αυτής της εβδομάδας διαβάζουμε, σε απάντηση στις εντολές του Κυρίου, «Οι δε ένδεκα μαθηταί υπήγον εις την Γαλιλαίαν, εις το όρος όπου παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς». - εδάφ. 16

Εκεί ο Ιησούς τους είπε: «Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης.» (εδάφ 18). Αυτή είναι η απόδειξη ότι ο αναστημένος Ιησούς δεν ήταν πια άνθρωπος, γιατί αναστήθηκε από το Θεό ως πνευματικό όν. Ο Πέτρος έγραψε: «Επειδή και ο Χριστός άπαξ έπαθε διά τας αμαρτίας, ο δίκαιος υπέρ των αδικών, διά να φέρη ημάς προς τον Θεόν, θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος». - Α' Πετ. 3:18

Όμως, ο Ιησούς δεν αναστήθηκε ως αγγελικό πνεύμα, αλλά στο υψηλότερο από όλα τα επίπεδα της ύπαρξης, που του δόθηκε από τον Θεό η θεϊκή φύση. Ο Παύλος έγραψε: «Διά τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα, διά να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός.» - Φίλιπ. 2: 9-11

Μια ιδιαίτερη πτυχή της ανταμοιβής που δόθηκε στον Ιησού στην ανάστασή Του ήταν η αθανασία, η οποία υποδηλώνει την προϋπόθεση του να αποκαθίσταται ασφαλής κάποιος από το θάνατο. (Κάτα Ιωάννην 5:26• Α' Τιμ. 6: 15,16) Κατά τη διάρκεια της παρούσας εποχής του Ευαγγελίου, ο Επουράνιος Πατέρας μας προσκαλεί αυτούς που επιθυμούν να ακολουθήσουν στα χνάρια του Υιού του, Χριστού Ιησού. Πρόκειται για «θεία κλήση, όχι λόγω των έργων μας», αλλά λόγω του «σκοπού και της χάριτος» του Θεού, βασισμένης στη λύτρωση θυσία του Χριστού Ιησού. - Β' Τιμ. 1: 9,10

Όλοι όσοι αποδέχονται αυτό το ουράνιο κάλεσμα, καθαγιάζοντας τον εαυτόν τους στον Θεό, μεταμορφώνοντας τον χαρακτήρα τους και παραμένοντες πιστοί μέχρι θανάτου, τους έχει δοθεί η υπόσχεση να αναστηθούν ως πνευματικά όντα και να λάβουν αθανασία.

Ο Παύλος έγραψε: «Εις μεν τους ζητούντας δι' υπομονής έργου αγαθού, δόξαν και τιμήν και αφθαρσίαν ζωήν αιώνιον.» - Ρωμ. 2: 7

Στα εδάφια-κλειδιά μας, οι Απόστολοι και όλοι οι μαθητές του Ιησού ανατέθηκαν από τον αναστημένο Κύριο να κηρύξουν το Ευαγγέλιο σε "όλα τα έθνη" και να διδάξουν όλα όσα διέταξε. Ένα ενθαρρυντικό μήνυμα που ισχύει για όλους τους οπαδούς του Ιησού σε όλη την εποχή του Ευαγγελίου, το οποίο περιέχεται και στα εδάφιά μας, είναι ότι θα παρακολουθήσει αυτό το έργο και θα καθοδηγήσει όλους εκείνους που είναι πραγματικά υπηρέτες του. Ο Ιησούς, νωρίστερα, υποσχέθηκε στους μαθητές του «Διότι όπου είναι δύο ή τρεις συνηγμένοι εις το όνομά μου, εκεί είμαι εγώ εν τω μέσω αυτών.» - Ματ. 18:20

Κατά την τελευταία εμφάνισή του μετά την ανάσταση, ο Ιησούς ανέθεσε στους μαθητές του, λέγοντας: «Θέλετε είσθαι εις εμέ μάρτυρες και εν Ιερουσαλήμ και εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης.» (Πράξεις 1: 8) Αυτό δεν είναι για να ευαγγελίσουμε τώρα ολόκληρο τον κόσμο, αλλά μάλλον να είμαστε μάρτυρες "σε όλα τα έθνη" και να μαζέψουμε και να διδάξουμε όλους εκείνους που επιθυμούν να δεχτούν την ουράνια κλήση. - Κάτα Μάτθ. 24:14

...